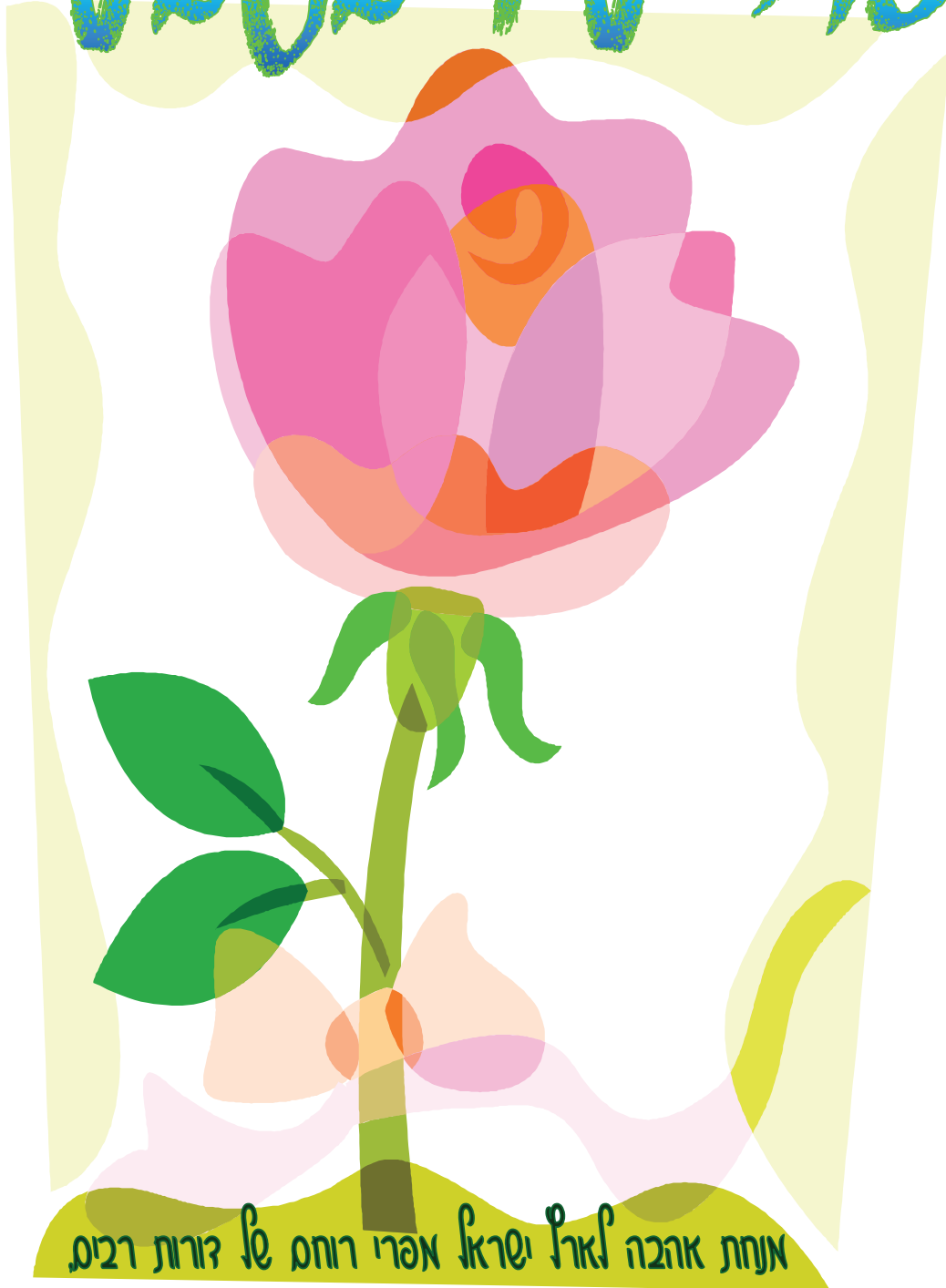

מועצה אזורית עמק חפר
מרכז קהילתי אזורי

סזכ ש'יו בשבט

אנחת אהבה לארץ ישראל אפרו רוחם של דורות רבים.

אזכ על-ידי בית - ליהודיות תרבותיות
לקירוב איש לרעהו, קהילה לחברתה ועם לעמו.

אזכרה יזנה קרקע ושהה בלח אורן-אורן | אצטבה: השהה בלח אורן-אורן

הנה מה טוב ומה נעים
לבת אבות עם יאה

בשעה.

נדליק את נרות החג:

הנר הכחול המסמל את ארץ ישראל,
הנר הלבן המסמל את מדינת ישראל
והנר הירוק המסמל את אילנות הארץ.

נברך על האילן ועל תנובת האילן שזכינו לגדלו,
לחסות בצילו, להתבשם מריחו וזופיו.
אשרינו שהגענו להדליק נר של יום טוב.

אַרְבָּעָה קְאִשֵּׁי שָׁנִים הֵם:

בְּאֶחָד בְּנִיסָן, רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְמַלְכִים וְלַרְגָּלִים.

בְּאֶחָד בְּאֵלוּל, רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְמַעֲשֵׂר בְּהֵמָה. רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמְרִים: בְּאֶחָד בְּתִשְׁרִי.

בְּאֶחָד בְּתִשְׁרִי, רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְשָׁנִים וְלִשְׁמִטִּין וְלִיּוֹבְלוֹת, לְנִטְיֵעָה וְלִירְקוֹת.

בְּאֶחָד בְּשֶׁבֶט, רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְאֵילָן, כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי. בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים: בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּו.

(משנה, ראש השנה א' א')

גלגולים רבים עבר ט"ז בשבט לאורך ימי מסורת ישראל. החל מימי בית ראשון, בהם הווה נקודת ציון בלוח השנה, לצורך חישובי המעשרות על תנובת האילן, ועד ימינו אנו. בכל אחד משערי הסדר, נפגוש בגלגול וחיזוש של החג.

מה נשתנה סדר ליל ט"ז בשבט מסדר ליל פסח?

שבסדר ליל פסח אנו אוכלים מצות;

הלילה הזה- כולו פירות.

שבסדר ליל פסח אנו שותים יין בכל צבע;

הלילה הזה- יין לבן ויין אדום.

שבסדר ליל פסח אנו מספרים ביציאת מצרים;

הלילה הזה- אנו מספרים בשבח ארץ ישראל ופירותיה.

(נגה הראובני)

ולמה זכו אילנות לראש השנה המיוחד לעצמם?

ראו שניתן ראש-השנה לבני אדם, באו ואמרו:

כתוב בתורה "כי האדם עץ השדה".

נמשל אדם לעץ ועץ לאדם.

ואם כך, מה אדם יש לו ראש השנה, אף עץ בדיון

הוא שיהיה לו ראש השנה.

וכיוון שדיברו אילנות דברים של טעם,

נתקבלו דבריהם.

אמרו להם: באיזה חודש נקבע ראש השנה שלכם?

השיבו אילנות: כיוון שאנו צריכים למים, קִבְּעוּהוּ

בשבט, שמזלו דלי.

(הימן הירושלמי)

רבי נחמן מברסלב היה אומר: דע, כי כל רועה ורועה יש לו ניגון מיוחד, לפי העשבים ולפי המקום שהוא רועה שם, כי כל עשב ועשב יש לו שירה, ומשירת העשבים נעשה ניגון של רועה. הוא היה אומר: הלוואי והייתי זוכה לשמוע את כל השירות והתשבחות של העשבים, איך כל עשב ועשב אומר שירה לה' יתברך, בלי תהייה ובלי שום מחשבות זרות ואינם מצפים לשום גמול. כמה יפה ונאה, ששומעים את השירה שלהם, וטוב מאוד ביניהם לעבוד את האלוהים ביראה.

”אין לך כל עשב ועשב
שאינ לו מזל ברקיע
שמכה אותו ואומר לו: גדל!”
(בראשית רבה י', ו)

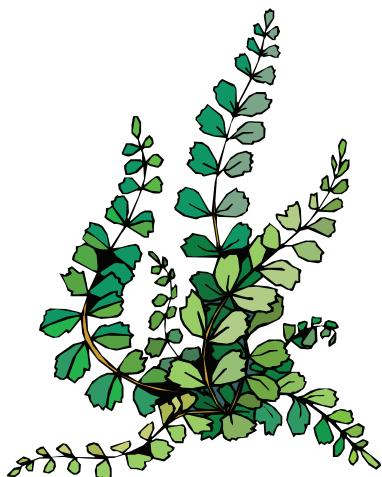
שירת העשבים

מילים ולחן: נעמי שמר

וכשהלב
מן השירה מתמלא
ומשתוקק
אל ארץ ישראל,
אור גדול
אזי נמשך והולך
מקדושתה של הארץ
עליו.
ומשירת העשבים
נעשה ניגון
של הלב.

כמה יפה
כמה יפה ונאה
כששומעים השירה
שלהם.
טוב מאוד
להתפלל ביניהם
ובשמחה לעבוד
את השם
ומשירת העשבים
מתמלא הלב
ומשתוקק.

דע לך
שכל רועה ורועה
יש לו ניגון מיוחד
משלו.
דע לך
שכל עשב ועשב
יש לו שירה מיוחדת
משלו.
ומשירת העשבים
נעשה ניגון
של רועה.

שער הסתיו: עולם העשייה ט"ו בשבט בהולה

כוס ראשונה

הננו מוכנים ומזומנים לשחות כוס ראשונה מארבע כוסות. נמזוג כוס ראשונה, כולה יין לבן. היין הלבן מסמל את עונת הסתיו ואת ראשית החורף. החמה נחלשת, השמיים מתכסים בעננים, העצים בשלכת, הטבע נכנס לתרדמה. הכוס הראשונה - כוס האילנות, יפיה של הארץ ופירותיה.

נברך על הגפן ועל תנובת הגפן, מתנת אדם ואדמה. על שבת אחים גם יחד, מועדים וחגים. על ידיים הפורשות כפותיהן בברכה, למים, לפריחה ולחסד השמחה. לחיים טובים ולשלום. לחיים!!

ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר ברא יין עסיס ותירוש טוב מעצי גפנים והוא ערב לנפש וטוב לאדם ומשמח לב ומצהיל פנים. (מתוך הגניזה הקהירית, המאה ה-9)

ג' שלג על עירי (פירות חמישה-עשר)

מילים ולחן: נעמי שמר

שלג על עירי, נח כמו טלית. מארצות החום, מה הבאת לי.

דבש התאנה, מתק החרוב. ואורחת גמלים עמוסי כל טוב.

שלג על עירי, כל הלילה נח. אל ארצות החום, אהובי הלך.

שלג על עירי, שלג על פני. ובתוך הפרי, כל געגועי. שלג על עירי, שלג על פני. ובתוך הפרי, כל געגועי.

הנה שוב ישוב, שמש לבבי. ומשם תפוח- זהב יביא. הנה שוב ישוב, שמש לבבי. ומשם תפוח- זהב יביא.

שלג על עירי, והלילה קר. מארצות החום, לי יביא תמר. שלג על עירי, והלילה הקר. מארצות החום, לי יביא תמר.

שבעת המינים

אַרְצֵי חֶטֶה וְשֵׁעֶרֶה, וְגִפְנֵי וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן; אֶרֶץ זֵית – שָׁמֶן, וְדָבָשׁ.

נאכל עוגה או מאפה שעשוי מקמח חיטה.

ונברך

אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רינה. נברך על הפת, מתנת אדם ואדמה.

בעריכת סדר ט"ו בשבט, אנו מבקשים לחדש מנהג שנהגו בו המקובלים בצפת, תלמידיו וחבריו של האר"י נר' יצחק לוריא. למנהג זה קראו "תיקון". ומהו תיקון ט"ו בשבט? זהו עיסוק בלימוד, באכילה ובהנאה שבפירות שנשתבחה בהם ארץ-ישראל, והם "מעשי ידיו להתפאר" של הבורא. המקובלים, בדרכם המיוחדת, חתרו להגיע באמצעות סמלים מהמציאות אל משהו מעל ומעבר לה, אל עולמות נשגבים, אל מרחבים אלוהיים.

הפירות שאנו אוכלים בסדר ט"ו בשבט מסמלים עולמות אלו:

פירות עולם העשייה אשר תוכנם נאכל וקליפותיהם נזרקות: אגוזים, שקדים ופירות הדר.

פירות עולם היצירה אשר עיקרם נאכל וזרעם מתפתח ויוצר חיים חדשים: תמרים, שיזפים, זיתים ותפוחים.

פירות עולם הבריאה אשר הכל בהם נאכל: תאנים, חרובים, צימוקים ותותים.

🎵 השקדיה

מילים: י. דזשמן
לחן: מ. רבינא

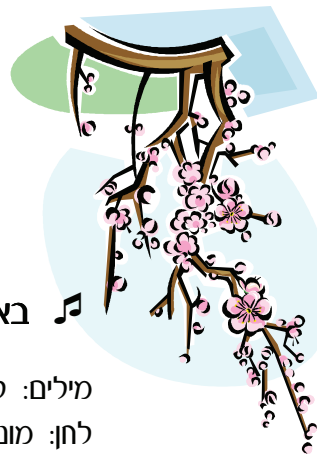
השקדיה פורחת
ושמש פז זורחת,
צפורים מראש כל גג
מבשרות את בוא החג.

ט"ו בשבט הגיע
חג לאילנות.

ט"ו בשבט הגיע
חג לאילנות.

הארץ משוועת
הגיע עת לטעת,
כל אחד יקח לו עץ
באתים נצא חוצץ.

ט"ו בשבט הגיע...

🎵 בארץ אהבתי השקד פורח

מילים: לאה גולדברג
לחן: מוני אמריליו

בארץ אהבתי השקד פורח,
בארץ אהבתי מחכים לאורח,
שבע עלמות,
שבע אמהות,
שבע כלות בשער.
שבע עלמות,
שבע כלות בשער.
שבע כלות בשער.

בארץ אהבתי על צריח דגל,
אל ארץ אהבתי יבוא עולה רגל.
בשעה טובה,
בשעה ברוכה,
המשכיחה כל צער.
בשעה טובה
המשכיחה כל צער,
המשכיחה כל צער.

אך מי עיני נשר לו ויראנו,
ומי לב חכם לו ויכירונו.
מי לא יטעה,
מי לא ישגה,
מי יפתח לו הדלת?

בארץ אהבתי השקד פורח,
בארץ אהבתי מחכים
לאורח,
שבע עלמות,
שבע אמהות,
שבע כלות בשער.
שבע עלמות,
שבע כלות בשער.
שבע כלות בשער.

צאו נא לכרם-
כל עץ שקד שם רץ
וראו נא, בין-לילה
כולו הפך לבץ!

(א. ידין)

פירות עולם העשייה

פירות עולם העשייה הם פירות הדורשים הגנה חיצונית מרובה, ולכן יש קליפה השומרת עליהם. פירות כאלה הם שקדים, אגוזים, בננות, רימון ופירות הדר.

נאכל פירות שאת תוכם אוכלים ואת קליפתם משליכים.

ברוכה האדמה וברוכים אילנות ארץ ישראל, המצמיחים עצים ופירות למאכל ולהנאה.

עם ישראל נמשל לגל של אגוזים המסוגל להיות יציב רק כאשר כל האגוזים נמצאים במקומם. במידה ששולפים אגוז אחד הגל מתמוטט ומתרגש. מכאן למדנו: כל הפירות אדם יכול ליטול מהם מתוך השק, ואין חבריהם מרגישים. אבל האגוז, כיוון שאתה נוטל בידך מעט מהם - כולם מתרגשים. כך ישראל: כיוון שניטל אחד מהם וניתן במחבוש, מיד ניעורים כולם ופודין אותו. (ע"פ שיר השירים רבה ו)

למה נמשלו ישראל לזית?
זית אין עליו נושרים לא בימות
החמה ולא בימות הגשמים, אף ישראל
אין להם בטילה עולמית, לא בעולם הזה
ולא בעולם הבא.

(שמות רבא, לו)

שער החורף: עולם היצירה. ט'ו בשבט עושה עליה

כוס שנייה

הננו מוכנים ומזמנים לשתות כוס שנייה מארבע כוסות. נמזוג כוס שנייה, רובה יין לבן ומיעוטה יין אדום. ליין הלבן הוספנו מעט אודם. בתקופה זו החורף מושל על פני האדמה, אבל בטבע הרדום מתגלים סימנים קטנים להתעוררות: השקד מתחיל לפרוח והכלניות צצות. הכוס השנייה מוקדשת לעצי ארץ-ישראל, לאילנות הפרי ולאילנות הסרק, לחורש הטבעי ולחורש הנטוע ולקרן הקיימת לישראל.

נברך על הגפן, ועל פרי הגפן, ועל ארץ חמדה טובה ורחבה.

לחיים!

"כי תבואו אל הארץ ונטעתם" (ויקרא י"ט)
 אמר להם הקב"ה לישראל:
 אף על פי שתמצאו אותה מלאה כל טוב,
 לא תאמרו- נשב ולא ניטע,
 אלא הֲוּ זֵהִירִים בנטיעות.
 כשם שנכנסתם ומצאתם נטיעות שנטעו אחרים,
 אף אתם הֲיִו נוטעים לבניכם."

(מדרש תנחומא, פרשת קדושים)

"ותבא אליו היונה לעת ערב
 והנה עלה- זית טרף בפיה..."
 (בראשית ח, 11)

כי תבואו אל הארץ

מילים: מן המקורות
 לחן: עממי

כי תבואו אל הארץ
 ונטעתם כל עץ תחילה,
 ונתן העץ פריו
 והארץ יבולה.

עת לנטוע אילנות
 עת לנטוע ולבנות.

וישבתם איש תחת גפנו
 ותחת תאנתו,
 והייתם כעץ שתול
 על פלגי מים

פירות עולם היצירה

פירות עולם היצירה הם פירות הדורשים פחות הגנה חיצונית,
 ויש בהם יכולת ליצור חיים חדשים. פירות כאלה הם: תמר, תפוח, זית.
 נאכל מן הפירות שבתוכם גרעיני זרע, מהם מתפתחים פירות חדשים.

רבי אלעזר בן עזריה היה אומר: כל שחכמתו מרובה
 ממעשיו, למה הוא דומה? לאילן שענפיו מרובין ושרשיו
 מועטין, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו. אבל כל
 שמעשיו מרובין מחוכמתו, למה הוא דומה? לאילן
 שענפיו מועטין ושרשיו מרובין, שאפילו כל הרוחות
 שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזות אותו ממקומו,
 שנאמר: "והיה כעץ שתול על פלגי מים".
 (אבות פרק ג' משנה יז)

כך הולכים השותלים

מילים: יצחק שנהר
 לחן: ידידיה אדמון

למה באתם, השותלים?

הך הקרקע ובצור
 וגומות סביב נחפר
 בהרים ובמישור
 בט"ו בשבט
 בט"ו בשבט.

כך הולכים השותלים
 רון בלב ואת ביד
 מן העיר ומן הכפר
 מן העמק, מן ההר
 בט"ו בשבט
 בט"ו בשבט.

שער האביב: עולם הבריאה.. ט'ו בשבט ושמירת הטבע הארץ ישראלי

כוס שלישית

הננו מוכנים ומזומנים לשתות כוס שלישית מארבע כוסות.
נמזוג כוס שלישית, חציה יין אדום וחציה יין לבן.
כוס זו מציינת את עונת האביב.
היין האדום מסמל את חום השמש ההולך וגובר.
היין הלבן מסמל את גשמי החורף שנאגרו באדמה.
ימי החום מתגברים על ימי הקרה, הטבע מתנער משנתו,
הפריחה בשיא תפארתה, ושטיחי צבע נפרשים בשדות ובגנים.
נקדיש את הכוס השלישית להגנה על הטבע של ארץ ישראל
ולאהבת החי והצומח.

רמי בר יחזקאל נקלע לבני ברק.
ראה עיזים שאוכלות תחת תאנים.
והיה הדבש נוטף מן התאנים,
וחלב מטפטף מן העיזים ומתערבבים
זה בזה.
אמר: זהו 'זבת חלב ודבש'.

(בבלי, כתובות קי"א ע"ב)

אביב
חלב ודבש
זבת חלב

נברך על הגפן, ועל פרי הגפן,
ועל ארץ חמדה טובה ורחבה.
לחיים!

פירות עולם הבריאה

פירות עולם הבריאה מסמלים עולם שאינו מתכלה,
ושאין בו שום דבר שנוזק, מתבזבז או פוגע בטבע.
פירות כאלה הם: תאנים, חרובים, תותים וענבים.
נאכל פירות הנאכלים כמות שהם.

חוני המעגל היה מהלך בדרך. ראה אדם נוטע חרוב. אמר לו: החרוב לכמה שנים טוען פירות? אמר לו: לשבעים שנה. אמר לו: כלום יודע אתה שתחיה שבעים שנה? אמר לו: אני מצאתי את העולם בחרובים: כשם שנטעו אבותי לי, אטע אני לבני.

(ע"פ בבלי, תענית כג' עמ' א)

♪ עוד לא תמו כל פלאיך

מילים: יורם טהר-לב
לחן: רמי קלינשטיין

נביאה בבגדינו את ריח
הכפרים
בפעמון ליבנו יכו העדרים,
ישנה דממה רוגעת
וקרן אור יפה,
ולאורה נפסעה ברגל יחפה.

עוד לא תמו כל פלאיך
עוד הזמר לו שט
עוד לבי מכה עם ליל
ולוחש לו בלאט:
את לי רק, את האחת
את לי את, אם ובת
את לי את המעט
המעט שנותר.

ארצנו הקטנטונת, ארצנו היפה
מולדת בלי כחונת, מולדת יחפה
קבליני אל שיריך, כלה יפהפייה
פתחי לי שערריך אבוא במ אודה יה.

בצל עצי החורש, הרחק מאור חמה
יחדיו נכה פה שורש אל לב האדמה
אל מעיינות הזוהר, אל בארות התום
מולדת ללא תואר וצועני יתום.

עוד לא תמו כל פלאיך...

יין טוב... אל לא יותר מדיו

כשהתחיל נח נוטע בא שטן ועמד לפניו. אמר לו: מה אתה נוטע? אמר לו: כרם. אמר לו השטן:
מה-טיבו? אמר לו: פירותיו מתוקים בין לחים בין יבשים ועושין מהם יין המשמח לבבות. אמר לו השטן:
רצונך שנטענו יחד אני ואתה? אמר לו: הן. מה עשה השטן? הביא רחלה, הביא ארי, הביא קוף, הביא
חזיר- והטיף דמיהם והשקה בהם אותו הכרם. רמז לו: כשאדם שותה כוס אחת - הרי הוא כרחלה,
עניו ושפל-רוח.

כשהוא שותה שתי כוסות - מיד נעשה גיבור כארי ומתחיל לדבר גדולות ואומר: מי כמוני?
כיון ששתה שלוש או ארבע כוסות - מיד הוא נעשה כקוף, עומד ומרקד ומשחק ומנבל פיו לפני הכל
ואינו יודע מה - יעשה.

נשתכר - נעשה כחזיר, מתלכלך בטיט ומוטל באשפה. (תנחומא נ"ח)

"נוצר תאנה לאכל פריה" (משלי כ"ז 18) - למה
נמשלה

תורה לתאנה?

אלא כל הפירות יש בהם פסולת: תמרים יש בהם
גרעינים,

ענבים יש בהם חרצנים,

רימונים יש בהם קליפין, אבל תאנה כולה יפה לאכול.

(ילקוט שמעוני, יהושע א')

מעשה באדם שהיה הולך במדבר והיה רעב, עייף וצמא,
ומצא אילן שפירותיו מתוקין, וצילו נאה, ואמת מים
עוברת תחתיו.

אכל מפירותיו, ושתה ממימיו, וישב בצלו.

וכשביקש לילך אמר: "אילן, אילן, במה אברכך?

אם אומר לך שיהיו פירותיך מתוקין- הרי פירותיך

מתוקין;

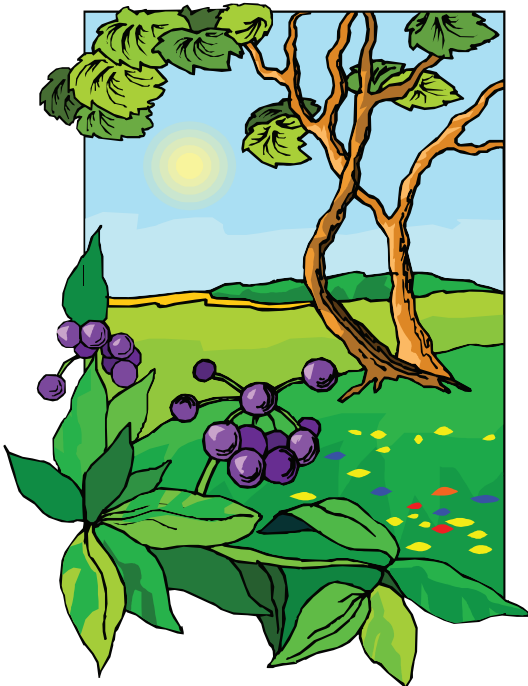
שיהא צלך נאה- הרי צלך נאה;

שתהא אמת מים עוברת תחתך- הרי אמת מים עוברת

תחתך.

אלא יהי רצון שכל נטיעות שנוטעים ממך יהיו כמותך."

(עפ"י בבלי, תענית ח' ע"ב)

שער הקיץ: עולם ומלואו. ט'ו בשבט ואיכות הסביבה ביקום

כוס רביעית

הננו מוכנים ומזומנים לשותות כוס רביעית ואחרונה בסדר זה.
נמזוג כוס רביעית, של יין אדום בלבד.
בקיץ חום השמש מתפשט על פני האדמה, לאחר שגבר על קור החורף.
פירות הקיץ בשיא הבשלתם: ענבים, אבטיחים, שיזפים ואפרסקים.
הכוס הרביעית מוקדשת לשלום, לאהבת האדם, למדינת ישראל
ומתת הטבע שהיא מעניקה לנו, בתקווה שנצליח לשמור על הטבע ולא לקלקל.

נברך על הגפן, ועל פרי הגפן,
הטוב לאדם, המשמח לב ומצהיל פנים.
לחיים

בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון,
נָטְלוּ וְהַחֲזִירוּ עַל כָּל אֵילָנֵי גֵן עֵדֶן,
וְאָמַר לוֹ: רֵאה מַעֲשֵׂי כִמָּה נְאִים וּמְשׁוּבָחִים הֵם, וְכָל מַה
שִׁבְרָתִי
- בְּשִׁבְלֶיךָ בְּרָאִתִּי. תֵּן דַּעְתְּךָ שְׁלֵא תִקְלַקֵּל וּתַחֲרִיב אֶת עוֹלָמִי,
שֶׁאִם קִלְקַלְתָּ - אֵינִי מִי שִׁיתְקַן אַחֲרֶיךָ.
(קהלת רבה ט')

ופקחת ביום ההוא את עיניך, בן אדם,
והצצת ישר לתוך עיני הטבע וראית בהן את תמונתך.
וידעת, כי אל עצמך שבת,
כי בהתעלמן מהטבע התעלמת מעצמך.
(א. ד. גורדון, "האדם והטבע").

תפילת האילן / המנון רשות שמורות הטבע של מוזמביק

תרגום: זידי מנוסי

משום כך אדוני- העובר והשב,
אל תפגע בי לשווא,
אל תפגע בי לשווא.

כי אני הקורה שהקימה בקתה
ואני השולחן ואני המיטה
ואני הוא הסף ואני המשקוף
ואני הידית שהפכה למנוף.

אני המסיק בקרה את ביתך
ואני אבוקה בלילות חשכה
ואני הוא הצל ביום קיץ לוהט
ואני המשען לישיש הצועד

ואני הגלגל ואני הקרון
ואני הארון למסע אחרון.

ואני המניב את הפרי המובחר
למען תרווה בו גרונך הניחר
ובצאתך לפרנס משפחה מחכה
אני חץ וקשת ואני החכה.

כשם שישנם שלושה עולמות של פירות, כך אפשר לראות
שלושה עולמות של אנשים:
אנשי עולם העשייה- אנשים שהקשר שלהם לעולם מתבצע
דרך עולם החומר בלבד.
אנשי עולם היצירה- אנשים שהקשר שלהם לעולם מתבצע
באמצעות עולם הרוח בלבד.
אנשי עולם הבריאה- אנשים שהקשר שלהם לעולם מתבצע
גם דרך עולם החומר וגם דרך עולם הרוח.

(סיגל זבח)

אנשים טובים

מילים ולחן נעמי שמר

וממש כמו צמחי הבר הבודדים
הם עוצרים תמיד את החולות הנוודים
הרקיע מתבהר, וכבר אפשר לראות
אנשים על אם הדרך מחכים לאות

אנשים טובים...

תפקחו את העיניים, תסתכלו סביב
פה ושם נגמר החורף ונכנס אביב
בשדה ליד הדרך יש כבר דגניות
אל תגידו לי שכל זה לא יכול להיות

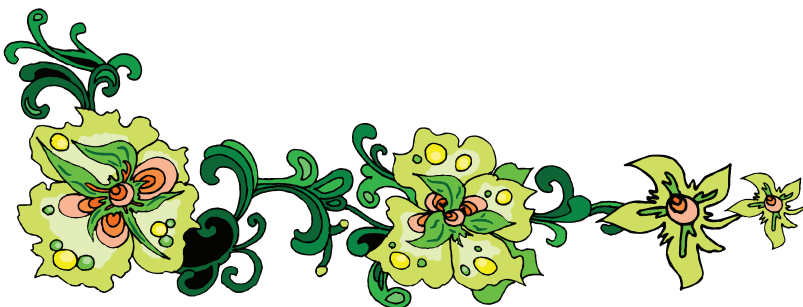
אנשים טובים באמצע הדרך
אנשים טובים מאוד
אנשים טובים יודעים את הדרך
ואיתם אפשר לצעוד

איש אחד קנה לי ספר בן מאה שנה
איש אחר בנה כינור שיש בו מנגינה
ואישה טובה אחרת לי נתנה את שמה
ומאז אני בדרך שרה במקומה

אנשים טובים...

איש אחד יבנה לי גשר כדי לחצות נהר
איש אחר יצמיח יער במורדות ההר
ואישה טובה אחרת, אם יהיה קשה
רק תצביע אל האופק ותבטיח ש -

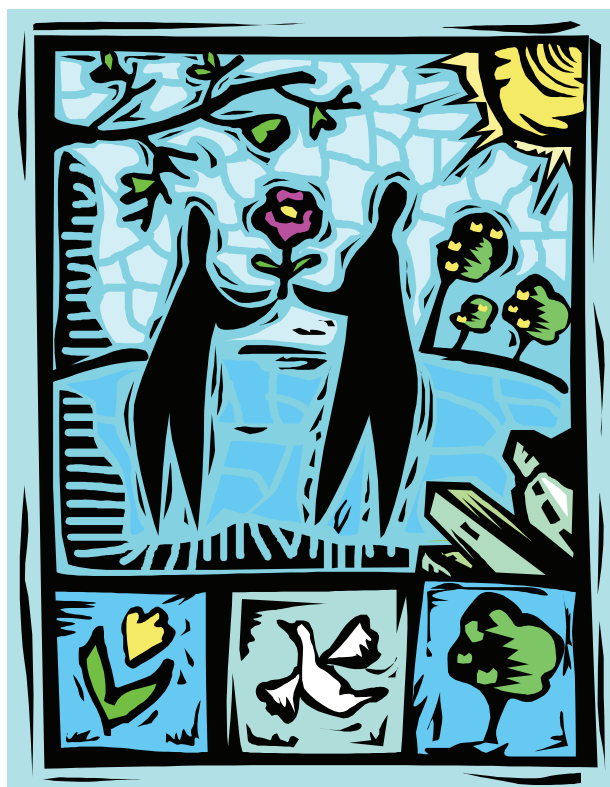
אנשים טובים...

במה נתברך:

יהי רצון שבעבור עריכת סדר זה, בזכותן של ארבע כוסות
ובסגולתם של פירות ארץ-ישראל; נזכה להגשמת כל ערכינו. שכל
אישה ואיש, שכל עץ ואילן יתנו את פריים המיוחד להם
בקהילה ובטבע, לאהבה ולהנאה מאילנות ארץ-ישראל.
שתתחדש עלינו שנת אילן טובה ושופעת ברכה עד בלי די.

אמן

חג שמח!

שיריון

שנים-עשר הירחים

מילים ולחן נעמי שמר

בתשרי נתן הדקל
פרי שחום נחמד
בחשוון ירד יורה
ועל גגי רקד

בכסלו נרקיס הופיע
בטבת ברד
ובשבט חמה הפציעה
ליום אחד.

באדר עלה ניחוח
מן הפרדסים
בניסן הונפו בכוח
כל החרמשים

באייר הכל צמח
בסיוון הבכיר
בתמוז ואב שמחנו
אחר קציר

תשרי, חשוון, כסלו, טבת
חלפו, חלפו ביעף
גם שבט, אדר, ניסן, אייר,
סיוון, תמוז ואב

ובבוא אלול אלינו
ריח סתיו עלה
והתחלנו את שירנו
מהתחלה.

ט"ו בשבט

מילים: עוזד אבישר
לחן: שרה לוי תנאי

ט"ו בשבט, ט"ו בשבט,
חג היום לגן,
ט"ו בשבט, ט"ו בשבט,
חג היום לגן.

חג לפרת, חג ליער,
חג לכל אילן,
חג לפרת, חג ליער,
חג לכל אילן.

ריקוד עצי הגן

מילים ולחן: אמיתי נאמן

כל הגן לבש לבן
תכלת וארגמן
"יום הולדת לאילן"
כל צמח רן.

במחול יצאו
גם נרקיס כרכום
כי לכל בן ירק
חג מועד היום.

גם צבר אפילו
פה היום ירקוד
והברוש יריע
עוד.

ולס להגנת הצומח

מילים ולחן נעמי שמר

כבר פורחים נרקיסים בשמורות הטבע
מרבדים נפרשים בשפלת החוף
כלנית וכרכום, אלף גון וצבע
והחוק שאומר - כאן אסור לקטוף!

רק עלי אין החוק משגיח
רק עלי איש אינו שומר
לו היו לי עלי גביע
אז היה מצבי אחר.

ציפורים נדירות כבר כבר זוגרות בסלע
אילנות נדירים נשמרים לחוד
איילות נבהלות מסתכלות בשלט
בו כתוב בפירוש ש- אסור לצוד!

רק עלי עוד לא שמו שלט
מסביב אין לי כל גדר
לו הייתי - נאמר - איילת
אז היה מצבי אחר!

אדוני, היזהר, אל תיגע באריסו
צבעוני-ההרים הוא מחוץ לתחום
כל גבעה נישאה בשולי העיר היא -
שטח בר מגודר ואיזור רשום!

אז אני לפעמים חושבת
כי היה זה אולי רצוי
לו הייתי נרקיס או רקפת
או אפילו איזה בן חצב מצוי

הסתכלו מה שקורה לי בדרך:
כל אחד עובר - חוטף - קוטף - קולע לו
זר
לו הייתי חיה או פרח
אז היה מצבי אחר!

אדוני!

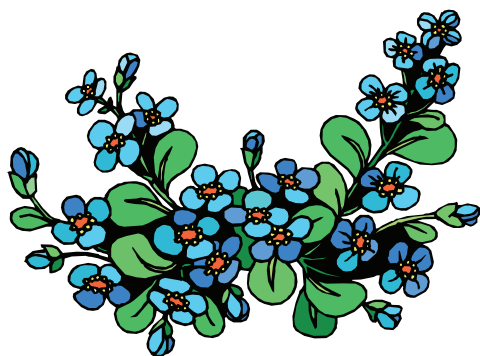

אל ארצי

מילים: רחל
לחן: יהודה שרת

לא שרתי לך ארצי,
ולא פארתי שמך
בעלילות גבורה
בשלל קרבות.
רק עץ ידי נטעו
חופי ירדן שוקטים.
רק שביל כבשו רגלי
על פני שדות.

אכן דלה מאוד
ידעתי זאת, האם,
אכן דלה מאוד
מנחת ביתך
רק קול תרועת הגיל
ביום יגה האור.
רק בכי במסתרים
עלי עניך.

ההר הירוק תמיד

מילים: יורם טהר-לב
לחן: מוני אמריליו

פקחתי את עיני, היה אז חודש שבט,
ראיתי מעלי ציפור קטנה אחת
וחלכת השמיים וענן יחיד
וראיתי -
את ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה,
אני עוד חולם ושואל
לנשום רוחותיך כבראשונה,
לשכב בצילך כרמל.

במשחקי ילדות קלי השכרון
רדפתי פרפרים, החלקתי במדרון
ועת חיפשתי לי מסתור ללב תמים
אז ברחתי -
אל ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה...

בשנות הנעורים, בשנות האהבה
טיפסנו בשביליך, ידי בתוך ידה
השקפנו למרחק, לעבר העתיז
וחלמנו -
על ההר הירוק תמיד.

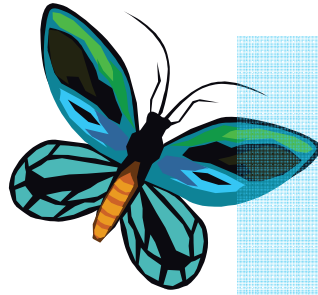
ההר הירוק כל ימות השנה...

הלכנו לצבא, גדולים ונבוכים,
מתוך המלחמות חזרנו כאחים
הבאנו על כפיים רע וידיך
ונפרדנו -
מול ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה...

וילדינו כבר היום הם עלמים,
הורינו - שערם הלבין מרוב ימים,
אך צעירים נהיה כל בוקר, עת נביט
אל אחינו -
אל ההר הירוק תמיד.

ההר הירוק כל ימות השנה...

אל הדרך

מילים: שמרית אור
לחן: נורית הירש

ושוב נצאה אל הדרך,
יד ביד לדרך,
בשלשלת זהב.
ושוב נצאה אל הדרך,
עם אחד לדרך,
ושירנו על גב.

ועד לשערי רקיע
בוודאי נגיע
עוד מעט אם לא עכשיו.
ועד לשערי רקיע
בוודאי נגיע
כי דרכנו לא לשוא.

וגם אם ארוכה הדרך,
ורבה הדרך,
הן כוחנו עוד רב.
וגם אם ארוכה הדרך,
ורבה הדרך,
נעבור בה יחדיו.

ועד לשערי רקיע...

שיר לאהבה

מילים: איילת ציוני וגילי ליבר
לחן: גילי ליבר

איך שהלב נפתח
חובק את העולם
ובקריאה גדולה
לשיר לאהבה

אימרו הכל אפשר
זה לא מאוחר
השחר כבר עלה
זמן לאהבה

יחד לב אל לב
נפתח ונראה ת'אור שבשמיים
יחד לב אל לב
נפתח בתקווה לאהבה

ורק אם נאמין
ובלי שום דאווין
בדרך העולה
זה שיר לאהבה

יחד לב אל לב...

מועצה אזורית עמק חפר
מרכז קהילתי אזורי

זית - זהות יהודית תרבותית בעמק חפר,

המרכז הקהילתי, מועצה אזורית עמק חפר

רינה ברקאי: 052-3344720 rinazayit@gmail.com

עדי נחשון: 054-9290060 adizayit@gmail.com

טל קלאר העברי: 052-5308019 talzayit@gmail.com

עריכה ועיצוב: הרבה גלית אורן-מורן:

טל': 052-4282368 galitore13@gmail.com